

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
URED ZASTUPNIKA REPUBLIKE HRVATSKE
PRED EUROPSKIM SUDOM ZA LJUDSKA PRAVA
Zagreb, 8. srpnja 2021.

Analiza odluke

Jakšić i dr. protiv Hrvatske
br. zahtjeva 30320/13

čl. 8. Konvencije – pravo na poštovanje privatnog života i doma

Postupanje nacionalnih vlasti po pritužbama podnositelja da su izloženi buci bilo je brzo i učinkovito te u skladu s pozitivnim obvezama zaštite prava na poštovanje privatnog života i doma.

Odlukom o nedopuštenosti zahtjeva u predmetu *Jakšić* odbor Europskog suda je 7. srpnja 2020. odbacio zahtjev podnositelja koji su prigovorili da im je zbog nedjelotvornog odgovora domaćih tijela na remećenje javnog reda i mira bukom, koje su trpjeli od kafića smještenog ispod njihovog stana u zgradi, povrijeđeno pravo na poštovanje doma i privatnog života.

Predmet *Jakšić*, pred Europskim sudom pokrenut je na zahtjev troje podnositelja čiju je upravnu tužbu protiv odluke kojom se njihovu zgradu mješovite stambene i poslovne namjene smješta u 3. zonu dopuštenosti buke, Visoki upravni sud Republike Hrvatske odbio 2013. godine. Za podnositelje je to značilo da je prema mjerodavnim propisima razina buke kojoj su bili izloženi u okviru dopuštene. Naime, sukladno navodima podnositelja, u razdoblju od 2009. do 2013. godine domaće vlasti propustile su poduzeti primjerene mjere za zaštitu od prekomjerne buke koja je dolazila iz kafića ispod njihovog stana. Ipak, u navedenom razdoblju provedeno je ukupno deset inspekcija rada kafića (devet sanitarnih inspekcija i jedna inspekcija Državnog inspektorata, od čega 5 na zahtjev podnositelja). Iako podnositeljima nije bilo omogućeno prisustvovati provođenju sanitarne inspekcije, imali su status stranke u upravnim postupcima izdavanja dozvole za rad kafića. Podnositeljima je tako u upravnom postupku bilo omogućeno isticati svoje prigovore, podnijeti žalbu protiv odluke upravnog tijela, a u konačnici pokrenuti i prethodno spomenuti upravni spor. Dodatno, mjerodavna tijela u istom razdoblju izvršila su i višestruka mjerenja razine buke od kojih je nekolicina provedena i u stanu podnositelja. No samo u dva slučaja je utvrđeno da je buka iznad dopuštene i to tek u neznatnoj količini u odnosu na maksimalne dopuštene razine predviđene zakonom. U oba slučaja nedostaci su brzo otklonjeni i nova mjerenja koja su provedena nakon radova utvrdila su razinu buke u dopuštenim granicama. Policija je po prijavama podnositelja, samo u 2011. i 2012. godini intervenirala više od 10 puta zbog buke koja je dolazila iz kafića, no niti jedan put nije utvrdila da je došlo do remećenja javnog reda i mira.

Europski sud je istaknuo je da iako pravo na čist i tih okoliš nije izričito priznato Konvencijom, člankom 8. štiti se pravo pojedinca na poštovanje privatnog života i doma kada

je pojedinac izravno i ozbiljno pogođen bukom ili nekim drugim oblikom onečišćenja ([Oluić protiv Hrvatske](#), stavak 45.). Ipak, da bi se moglo otvoriti pitanje na temelju članka 8. Konvencije, štetni učinci moraju doseći određenu minimalnu razinu ozbiljnosti kako bi se aktivirala pozitivna obveza države.

Stoga kada Europski sud razmatra prigovore u okviru članka 8. Konvencije on sukladno svojoj sudskoj praksi ([Udovičić protiv Hrvatske](#), stavak 139.) ispituje:

- je li miješanje u prava podnositelja bilo dovoljno ozbiljno da bi država morala reagirati sukladno svojoj pozitivnoj obvezi iz članka 8. Konvencije?, te

- ako je bilo dovoljno ozbiljno, je li postupanje domaćih vlasti bilo takvo da je ispunilo navedenu pozitivnu obvezu?

Odgovarajući na dva citirana pitanja u predmetu podnositelja Europski sud nije utvrdio da je država povrijedila svoje pozitivne obveze na temelju članka 8. Konvencije. Naime, da bi se aktivirala primjena članka 8. Konvencije, štetni učinci na čovjekov dom i privatni život moraju doseći određenu minimalnu razinu ozbiljnosti. Ozbiljnost uznemiravanja u ovakvim predmetima ovisi o svim činjenicama predmeta poput: intenziteta i trajanja uznemiravanja te fizičkih i psihičkih posljedica koje je uznemiravanje ostavilo na podnositeljima. S obzirom da je razina buke u razdoblju od 2009. do 2013. samo tijekom dva mjerenja nadilazila dopuštenu te da je bila nižeg intenziteta i brzo sanirana, Europski sud nije smatrao da su takve sporadične epizode dosegle minimalnu razinu ozbiljnosti potrebnu za aktiviranje pozitivne obveze domaćih tijela na temelju članka 8. Konvencije. No, Europski sud je istaknuo da čak i pod pretpostavkom da je uznemiravanje bilo potrebnog intenziteta, postupanje domaćih tijela po prijavama podnositelja bilo je brzo i učinkovito. Sanitarne inspekcije provedene su bez odgode svaki puta na zahtjev podnositelja. Podnositelji zahtjeva prisustvovali su većem broju inspekcija i mjerenjima razine buke. U upravnim postupcima, u skladu s nacionalnim pravom, dodijeljen im je status stranke kad god su ga zatražili te su tijekom postupka na raspolaganju imali sva pravna sredstva za zaštitu svojih prava. Slijedom navedenog, postupanje domaćih vlasti na mnogo načina predstavljalo je značajan napredak u usporedbi s postupanjem u predmetima [Oluić protiv Hrvatske](#) i [Udovičić protiv Hrvatske](#). Naime, u tim je predmetima Europski sud utvrdio da je uznemiravanje privatnog života i doma podnositelja doseglo potrebnu razinu ozbiljnosti zbog koje se aktivirala pozitivna obveza države, a i da su nacionalna tijela propustila provesti mjere zaštite podnositelja od takvog uznemiravanja.

Slijedom svega navedenog Europski sud je utvrdio da je zahtjev podnositelja u predmetu Jakšić očito neosnovan te ga je odbacio.

Ovu analizu izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Analiza ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te nije obvezujuća za taj Sud.

© 2021. Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskom sudom za ljudska prava